

PARASHAT KORAKH (KORAKH)

BaMidbar (Numbers) 16:1- 18:32 | Shum'el Alef (1st Samuel) 11:14-12:22 | Tehillah (Psalm) 05 | Luka (Luke) 18:35-19:28; Yehudah (Jude) 1-25.

TORAH | HAFTARAH | MEGILLAH | MASAHAH ZOT

TORAH

BaMidbar Chapter 16

1 Now Korakh, Ben Yitz'har, Ben Kehat, Ben Levi, with Datan and Aviram, B'nei Eli'av, and On, Ben Pelet, B'nei Re'uven, took men; 2 and they rose up in the face of Moshe, with certain of B'nei Yisra'el, two hundred and fifty men; they were princes of the assembly, the elect men of the assembly, men of reputation; 3 and they assembled themselves together against Moshe and against Aharon, and said unto them, "You take too much upon you, seeing all the assembly are K'doshim, every one of them, and יהוה is among them; why do you then lift up yourselves above the congregation of יהוה?" And 4 when Moshe heard it, he fell upon his face. 5 And he spoke unto Korakh and unto all his company, saying, "In the morning יהוה will show who are His, and who is kadosh, and will cause him to come near unto Him; even him whom He may choose will He cause to come near unto Him. 6 This do: take yourself censors, Korakh, and all his company; 7 and put fire therein, and put incense upon them before יהוה tomorrow; and it shall be that the man whom יהוה does choose, he shall be kadosh; you take too much upon

במדבר פרק טז

א ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלח בני ראובן. ב ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם. ג ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לכם כי כל העדה בלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה. ד וישמע משה ויפל על פניו. ה וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו. ו זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו. ז ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי. ח ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי. ט המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם. י ויקרב אתד ואת כל אחיך בני לוי אתד

you, you sons of Levi." 8 And Moshe said unto Korakh, "Hear now, you sons of Levi: 9 is it but a small thing unto you, that the Elohim of Yisra'el has separated you from the assembly of Yisra'el, to bring you near to Himself, to do the service of the Mishkan of יהוה, and to stand before the assembly to minister unto them; 10 and that He has brought you near, and all your brethren the sons of Levi with you? And will you seek the kehunah also? 11 Therefore, you and all your company that are gathered together against יהוה and Aharon, what is he that you murmur against him?"

12 And Moshe sent to call Datan and Aviram, the sons of Eli'av; and they said, "We will not come up; 13 is it a small thing that you have brought us up out of a land flowing with milk and honey, to kill us in the wilderness, but you need to make yourself also a prince over us? 14 Moreover you have not brought us into a land flowing with milk and honey, nor given us inheritance of fields and vineyards; will you put out the eyes of these men? We will not come up." 15 And Moshe was very wroth, and said unto יהוה, "Respect not their offering; I have not taken one donkey from them, neither have I hurt one of them." 16 And Moshe said unto Korakh, "You and all your assembly be before יהוה tomorrow, you, and they, and Aharon; 17 and you, take every man his fire-pan, and put incense upon them, and bring before יהוה every man his fire-pan, two hundred and fifty fire-pans; you also, and Aharon, each his fire-pan." 18 And they took every man his fire-pan, and put fire in them, and laid incense thereon, and stood at the door of the Ohel Mo'ed with Moshe and Aharon. 19 And Korakh assembled all the assembly against them unto the door of the Ohel Mo'ed; and the K'vod יהוה appeared unto all the assembly.

20 And יהוה spoke unto Moshe and unto Aharon, saying, 21 "Separate yourselves from among this assembly, that I may consume them in a moment." 22 And they fell upon their faces, and said, "O Elohim, the Elohim of the rukhot of all flesh, shall one man sin, and will you be wroth with all the assembly?"

23 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 24 "Speak unto the assembly, saying, "Get up from about the dwelling of Korakh, Datan, and Aviram.'" 25 And Moshe rose up and went unto Datan and Aviram; and the elders of

ויבקשתם גם כהנה.

יא לכו אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה ואהרן
מה הוא כי תלונו (תלינו) עליו.

יב וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני
אליאב ויאמרו לא נעלה.

יג המעט כי העלייתנו מארץ זבת חלב ודבש
להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר.

יד אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו
ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם
תנקה לא נעלה.

טו ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל
מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי
את אחד מהם.

טז ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו
לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר.

יז וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת
והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים
ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו.

יח ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישומו
עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה
ואהרן.

יט ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח
אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה.
כ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר.

כא הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם
כרגע.

כב ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת
לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה
תקצף.

כג וידבר יהוה אל משה לאמר.

כד דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן
קרח דתן ואבירם.

כה ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו
זקני ישראל.

כו וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי
האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר
להם פן תספו בכל חטאתם.

כז ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב
ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם
ובניהם וטפם.

כח ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני
לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי.

כט אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל

Yisra'el followed him. 26 And he spoke unto the assembly, saying, "Depart, I pray, from the tents of these wicked men, and touch nothing of theirs, lest you be swept away in all their sins." 27 So they got them up from the dwelling of Korakh, Datan, and Aviram, on every side; and Datan and Aviram came out, and stood at the door of their tents, with their wives, and their sons, and their little ones. 28 And Moshe said, "Hereby you shall know that יהוה has sent me to do all these works, and that I have not done them of my own mind. 29 If these men die the common death of all men, and be visited after the visitation of all men, then יהוה has not sent Me. 30 But if יהוה makes a new thing, and the ground opens her mouth and swallows them up, with all that belongs unto them, and they go down alive into the pit, then you shall understand that these men have despised יהוה."

31 And it came to pass, as he made an end of speaking all these words, that the ground did cleave asunder that was under them. 32 And the earth opened her mouth and swallowed them up, and their households, and all the men that belonged unto Korakh, and all their goods. 33 So they and all that belonged to them went down alive into the pit; and the earth closed upon them, and they perished from among the assembly. 34 And all Yisra'el that were round about them fled at the cry of them; for they said, "Lest the earth swallows us up." 35 And fire came forth from יהוה, and devoured the two hundred and fifty men that offered the incense.

BaMidbar Chapter 17

1 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 2 "Speak unto Elazar Ben Aharon the kohen, that he take up the fire-pans out of the burning, and scatter the fire yonder; for they are become kadosh, 3 even the fire-pans of these men who have sinned at the cost of their lives, and let them be made into beaten plates for a covering of the Mizbe'akh, for they are become kadosh, because they were offered before יהוה, that they may be a sign unto B'nei Yisra'el." 4 And Elazar the kohen took the brazen fire-pans, which they that were burnt had offered; and they beat them out for a covering of the

הָאָדָם יִפְקֹד עֲלֵיהֶם לֹא יְהוֹה שְׁלַחְנִי.
 לְ וְאִם בְּרִיאָה יִבְרָא יְהוֹה וּפְצָתָהּ הָאֲדָמָה אֶת
 פִּיהָ וּבִלְעָה אֹתָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים
 שְׂאֵלָה וַיִּדְעֶתֶם כִּי נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת
 יְהוֹה .
 לֹא וַיְהִי כְכֹלְתוֹ לְדַבֵּר אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וַתִּבְקַע הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם.
 לֵב וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת
 בְּתֵיהֶם וְאֶת כָּל הָאָדָם אֲשֶׁר לְקִרְחָ וְאֶת כָּל
 הָרִכּוּשׁ.
 לָג וַיִּרְדּוּ הֵם וְכֹל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלָה וַתִּכַּס
 עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֵּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקְּהָל.
 לָד וְכֹל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיהֶם נָסוּ לְקֶלֶם כִּי
 אָמְרוּ פֶן תִּבְלַעֵנוּ הָאָרֶץ.
 לָהּ וְאִשׁ יֵצֵאָה מֵאֵת יְהוֹה וַתֹּאכַל אֶת הַחֲמֻשִׁים
 וּמֵאֲתַיִם אִישׁ מִקְרִיבֵי הַקֹּטֶרֶת.

במדבר פרק יז

א וַיְדַבֵּר יְהוֹה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.
 ב אָמַר אֶל אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיִּרֶם אֶת
 הַמַּחֲתֹת מִבֵּין הַשְּׂרָפָה וְאֶת הָאֵשׁ זָרָה הִלָּאָה כִּי
 קִדְּשׁוּ.
 ג אֵת מַחֲתֹת הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה בְּנִפְשֹׁתָם וְעָשׂוּ
 אֹתָם רִקְעֵי פָחִים צְפוּי לַמְזִבַּח כִּי הַקְרִיבִם לִפְנֵי
 יְהוֹה וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְהִיו לְאוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.
 ד וַיִּקַּח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת מַחֲתֹת הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר
 הַקְרִיבוּ הַשְּׂרָפִים וַיִּרְקְעוּם צְפוּי לַמְזִבַּח.
 ה זָכְרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יִקְרַב אִישׁ
 זָר אֲשֶׁר לֹא מִזְרַע אַהֲרֹן הוּא לְהַקְטִיר קֹטֶרֶת

Mizbe'akh, 5 to be a memorial unto B'nei Yisra'el, to the end that no common man that is not of the seed of Aharon draw near to burn incense before יהוה ; that he fare not as Korakh, and as his company, as יהוה spoke unto him by the hand of Moshe.

6 But on the morrow all the assembly of B'nei Yisra'el murmured against Moshe and against Aharon, saying, "You have killed the people of יהוה ." And 7 it came to pass, when the assembly was assembled against Moshe and against Aharon, that they looked toward the Ohel Mo'ed; and, behold, the cloud covered it, and the K'vod יהוה appeared. 8 And Moshe and Aharon came to the front of the Ohel Mo'ed.

9 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 10 "Get up from among this assembly, that I may consume them in a moment." And they fell upon their faces. 11 And Moshe said unto Aharon, "Take your fire-pan, and put fire therein from off the Mizbe'akh, and lay incense thereon, and carry it quickly unto the assembly, and make atonement for them; for there is wrath gone out from יהוה : the plague is begun." 12 And Aharon took as Moshe spoke, and ran into the midst of the assembly; and, behold, the plague was begun among the people; and he put on the incense, and made atonement for the people. 13 And he stood between the dead and the living; and the plague was stayed. 14 Now they that died by the plague were fourteen thousand and seven hundred, besides them that died about the matter of Korakh. 15 And Aharon returned unto Moshe unto the door of the Ohel Mo'ed, and the plague was stayed. 16 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 17 "Speak unto B'nei Yisra'el, and take of them rods, one for each father's house, of all their princes according to their fathers' houses, twelve rods; you shall write every man's name upon his rod. 18 And you shall write Aharon's name upon the rod of Levi, for there shall be one rod for the head of their fathers' houses. 19 And you shall lay them up in the Ohel Mo'ed before the testimony where I meet with you. 20 And it shall come to pass that the man whom I shall choose, his rod shall bud; and I will make to cease from Me the murmurings of B'nei Yisra'el, which they murmur against you."

21 And Moshe spoke unto B'nei Yisra'el; and all their princes gave him rods, for each prince, one, according

לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו.

ו וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה.

ז ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה.

ח ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד.

ט וידבר יהוה אל משה לאמר.

י הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם.

יא ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף.

יב ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם.

יג ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה. יד ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח.

טו וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה.

טז וידבר יהוה אל משה לאמר.

יז דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו.

יח ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם.

יט והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה.

כ והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשפתי מעלי את תלונות בני ישראל אשר הם מליגים עליכם.

כא וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם.

כב וינח משה את המטות לפני יהוה באהל העדת.

כג ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים.

to their fathers' houses, even twelve rods; and the rod of Aharon was among their rods. 22 And Moshe laid up the rods before יהוה in the Ohel HaEdut. 23 And it came to pass on the morrow, that Moshe went into the Ohel HaEdut; and, behold, the rod of Aharon for Beit Levi was budded, and put forth buds, and bloomed blossoms, and bore ripe almonds. 24 And Moshe brought out all the rods from before יהוה unto all B'nei Yisra'el; and they looked, and took every man his rod.

25 And יהוה said unto Moshe, "Put back the rod of Aharon before the testimony, to be kept there, for a token against the rebellious children; that there may be made an end of their murmurings against Me, that they die not." 26 Thus did Moshe; as יהוה commanded him, so did he.

27 And B'nei Yisra'el spoke unto Moshe, saying, "Behold, we perish, we are undone, we are all undone.

28 Every one that comes near, that comes near unto the Mishkan of יהוה, is to die; shall we wholly perish?"

כד ויצא משה את כל המטות מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו.

כה ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלוזתם מעלי ולא ימתו.

כו ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה. כז ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו.

כח כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע.

BaMidbar Chapter 18

1 And יהוה said unto Aharon, "You and your sons and your fathers' house with you shall bear the iniquity of the Mikdash; and you and your sons with you shall bear the iniquity of your kehunah. 2 And your brethren also, the tribe of Levi, the tribe of your father, bring near with you, that they may be joined unto you, and minister unto you, you and your sons with you being before the Ohel HaEdut. 3 And they shall keep your charge, and the charge of all the Ohel; only they shall not come nigh unto the consecrated furnishings and unto the Mizbe'akh, that they die not, neither they nor you. 4 And they shall be joined unto you, and keep the charge of the Ohel Mo'ed, whatever the service of the Ohel may be; but a common man shall not draw nigh unto you. 5 And you shall keep the charge of the consecrated things, and the charge of the Mizbe'akh, that there be wrath no more upon B'nei Yisra'el. 6 And I, behold, I have taken your brethren the Levi'im from among B'nei Yisra'el; for you they are given as a gift unto יהוה, to do the service of the Ohel Mo'ed. 7 And you and your sons with you shall keep your kehunah in everything that pertains to the Mizbe'akh, and to that within the veil; and you shall serve; I give you your

במדבר פרק יח

א ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתה תשא את עון המקדש ואתה ובניך אתה תשא את עון כהנתכם.

ב וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתה וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתה לפני אהל העדת.

ג ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם.

ד ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם.

ה ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל.

ו ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד.

ז ואתה ובניך אתה תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתם את כהנתכם והזר הקרב יומת.

ח וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם.

Kehunah as a service of gift; and the common man that draws nigh shall be put to death."

8 And יהוה spoke unto Aharon, "And I, behold, I have given you the charge of My Terumot; even of all the hallowed things of B'nei Yisra'el, unto you have I given them for a consecrated portion, and to your sons, as a due forever. 9 This shall be yours of the Kodesh HaKadashim, reserved from the fire: every offering of theirs, even every Minkhah of theirs, and every Khatat of theirs, and every Asham of theirs, which they may render unto Me, shall be Kodesh Kadashim for you and for your sons. 10 In a most kadosh place shall you eat thereof; every male may eat thereof; it shall be kadosh unto you. 11 And this is yours: the Terumah of their gift, even all the wave-offerings of B'nei Yisra'el; I have given them unto you, and to your sons and to your daughters with you, as a due forever; every one that is clean in your house may eat thereof. 12 All the best of the oil, and all the choice wine, and of the grain, the first part of them which they give unto יהוה , to you have I given them. 13 The first-ripe fruits of all that is in their land, which they bring unto יהוה , shall be yours; every one that is clean in your house may eat thereof. 14 Every thing devoted in Yisra'el shall be yours. 15 Every thing that opens the womb, of all flesh which they offer unto יהוה , both of man and beast, shall be yours; however, the first-born of man shall you surely redeem, and the firstling of unclean beasts shall you redeem. 16 And their redemption-money, from a khodesh old shall you redeem them, shall be, according to your valuation, five shekels of silver, after the Shekel HaKodesh, the same is twenty gerahs. 17 But the firstling of an ox, or the firstling of a sheep, or the firstling of a goat you shall not redeem; they are kodesh: you shall dash their blood against the Mizbe'akh, and shall make their fat smoke for an offering made by fire, for a sweet savor unto יהוה . And 18 the flesh of them shall be yours, as the wave-breast and as the right thigh, it shall be yours. 19 All the Terumot of the consecrated things, which B'nei Yisra'el offer unto יהוה , have I given you and your sons and your daughters with you, as a due forever; it is an everlasting covenant of salt before יהוה unto you and to your seed with you."

20 And יהוה said unto Aharon, "You shall have no

ט זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמים אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך. י בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך. יא וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנותיך אתה לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו. יב כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים. יג בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו. יד כל חרם בישראל לך יהיה. טו כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך אף פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה. טז ופדויו מן חדש תפדה בערךך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא. יז אף בכור שזר או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה. יח ובשרם יהיה לך פחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה. יט כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנותיך אתה לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתה. כ ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל. כא ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד. כב ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות. כג ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה. כד כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על פן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה. כה וידבר יהוה אל משה לאמר. כו ואל הלוים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו

inheritance in their land, neither shall you have any portion among them; I am your portion and your inheritance among B'nei Yisra'el. 21 And unto the children of Levi, behold, I have given all the tenth-part in Yisra'el for an inheritance, in return for their service which they serve, even the service of the Ohel Mo'ed. 22 And henceforth B'nei Yisra'el shall not come nigh the Ohel Mo'ed, lest they bear sin, and die. 23 But the Levi'im alone shall do the service of the Ohel Mo'ed, and they shall bear their iniquity; it shall be a statute forever throughout your generations, and among B'nei Yisra'el they shall have no inheritance. 24 For the tenth-part of B'nei Yisra'el, which they consecrate as a gift unto יהוה , I have given to the Levi'im for an inheritance; therefore I have said unto them, 'Among B'nei Yisra'el they shall have no inheritance'.
25 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 26 "Moreover you shall speak unto the Levi'im, and say unto them, 'When you take of B'nei Yisra'el the tenth-part which I have given you from them for your inheritance, then you shall consecrate of it a gift for יהוה , even a tenth-part of the tenth-part. 27 And the gift which you consecrate shall be reckoned unto you, as though it were the grain of the threshing-floor, and as the fullness of the wine-press. 28 Thus you also shall consecrate a gift unto יהוה of all your tenth-parts, which you receive of B'nei Yisra'el; and thereof you shall give the gift which is consecrated unto יהוה to Aharon the kohen. 29 Out of all that is given you, you shall consecrate all of that which is due unto יהוה , of all the best thereof, even the hallowed part thereof out of it. 30 Therefore you shall say unto them, 'When you consecrate the best thereof from it, then it shall be counted unto the Levi'im as the increase of the threshing-floor, and as the increase of the wine-press. 31 And you may eat it in every place, you and your households; for it is your reward in return for your service in the Ohel Mo'ed. 32 And you shall bear no sin by reason of it, seeing that you have consecrated from it the best thereof; and you shall not profane the consecrated things of B'nei Yisra'el, that you die not'."

מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם
מֵאֵתֶם בְּנַחֲלֹתְכֶם וְהִרְמַתֶּם מִמֶּנּוּ תְרוּמַת יְהוָה
מֵעֵשֶׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר.
כֹּז וְנִחְשַׁב לָכֶם תְרוּמַתְכֶם כַּדָּגָן מִן הַגֶּרֶן וְכַמְלֵאָה
מִן הַיָּקֵב.
כַּח כֵּן תִּרְיִמוּ גַם אַתֶּם תְרוּמַת יְהוָה מִכֹּל
מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת תְרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן.
כֹּס מִכֹּל מִתְנַתִּיכֶם תִּרְיִמוּ אֶת כָּל תְרוּמַת יְהוָה
מִכֹּל חֶלְבוֹ אֶת מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ.
לֹא וְאַמְרַתְּ אֲלֵהֶם בְּהִרְיַמְכֶם אֶת חֶלְבוֹ מִמֶּנּוּ
וְנִחְשַׁב לְלוֹיִם כְּתְבוּאֵת גֶּרֶן וְכְתְבוּאֵת יָקֵב.
לֹא וְאַכְלֹתֶם אֹתוֹ בְּכֹל מְקוֹם אַתֶּם וּבֵיתְכֶם כִּי
שֹׂכֵר הוּא לָכֶם חֶלְף עֲבַדְתֶּם בְּאֵהָל מוֹעֵד.
לֵב וְלֹא תִשְׂאוּ עָלָיו חֲטָא בְּהִרְיַמְכֶם אֶת חֶלְבוֹ
מִמֶּנּוּ וְאֶת קֹדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלֹלוּ וְלֹא
תָמוּתוּ.

Shmu'el Alef (1st Samuel) Chapter 11

14 Then said Shmu'el to the people, "Come and let us go to Gilgal, and renew the kingdom there." 15 And all the people went to Gilgal; and there they made Sha'ul Melekh before יהוה in Gilgal; and there they sacrificed sacrifices of Sh'lamim before יהוה ; and there Sha'ul and all the men of Yisra'el rejoiced greatly.

Shmu'el Alef (1st Samuel) Chapter 12

1 And Shmu'el said unto all Yisra'el, "Behold, I have hearkened unto your voice in all that you said unto me, and have made a melekh over you. 2 And now, behold, HaMelekh walks before you; and I am old and grayheaded; and, behold, my sons are with you; and I have walked before you from my youth unto this day. 3 Here I am; witness against me before יהוה , and before His anointed: whose ox have I taken? Or whose donkey have I taken? Or whom have I defrauded? Or whom have I oppressed? Or of whose hand have I taken a ransom to blind my eyes therewith? And I will restore it to you." 4 And they said, "You have not defrauded us, nor oppressed us, neither have you taken aught of any man's hand." 5 And he said unto them, " יהוה is witness against you, and His anointed is witness this day, that you have not found aught in my hand." And they said, "He is witness."
6 And Shmu'el said unto the people, "It is יהוה that made Moshe and Aharon, and that brought your fathers up out of the land of Mitzrayim. 7 Now therefore stand still, that I may plead with you before יהוה concerning all the righteous acts of יהוה , which He did to you and to your fathers. 8 When Ya'akov was come into Mitzrayim, then your fathers cried unto יהוה , and יהוה sent Moshe and Aharon, who brought forth your fathers out of Mitzrayim, and they were made to dwell in this place. 9 But they forgot יהוה their Elohim, and He gave them over into the hand of Sisera, captain of the host of Khatzor, and into the hand of the P'lishtim, and into the hand of the king of Mo'av, and they fought against them. 10 And they cried unto יהוה , and said, 'We have sinned, because we have forsaken יהוה , and have served the Ba'alim and the Ashtarot; but now deliver us out of the hand of our enemies, and

שְׁמוּאֵל א פרק יא

יָד וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם לְכוּ וְנִלְכְּהָ הַגִּלְגָל; וַיַּחַדְשׁ שָׁם הַמְּלוּכָה.

טו וַיֵּלְכוּ כָל הָעָם הַגִּלְגָל וַיַּמְלִכוּ שָׁם אֶת שְׁאוּל לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָל וַיִּזְבְּחוּ שָׁם זִבְחִים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה; וַיִּשְׂמַח שָׁם שְׁאוּל וְכָל אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד מָאֵד.

שְׁמוּאֵל א פרק יב

א וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שָׁמַעְתִּי בְקִלְכֶם לְכָל אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לִי; וְאִמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ.

ב וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם וְאֲנִי זִקְנָתִי וְשִׁבְתִּי וּבְנֵי הַנֶּסֶם אִתְּכֶם; וְאֲנִי הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֵיכֶם מִנְעֹרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

ג הֲנִנִּי עֲנוּ בִי נָגַד יְהוָה וְנָגַד מְשִׁיחוֹ אֶת שׁוֹר מִי לְקַחְתִּי וְחִמּוֹר מִי לְקַחְתִּי וְאֶת מִי עָשַׂקְתִּי אֶת מִי רְצוּתִי וּמִיֵּד מִי לְקַחְתִּי כֶּפֶר וְאַעְלִים עֵינַי בּוֹ; וְאָשִׁיב לָכֶם.

ד וַיֹּאמְרוּ לֹא עָשַׂקְתָּנוּ וְלֹא רְצוּתָנוּ; וְלֹא לְקַחְתָּ מִיֵּד אִישׁ מֵאוֹמָה.

ה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַד יְהוָה בָּכֶם וְעַד מְשִׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מִצְּאֲתָם בְּיַדִּי מֵאוֹמָה; וַיֹּאמֶר עַד.

ו וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם: יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אֶהֱרֹן וְאֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת אֲבֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

ז וְעַתָּה הִתִּיצְבוּ וְאִשְׁפְּטָה אֶתְכֶם לִפְנֵי יְהוָה: אֶת כָּל צְדָקוֹת יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶתְכֶם וְאֶת אֲבוֹתֵיכֶם.

ח כַּאֲשֶׁר בָּא יַעֲקֹב מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּזְעַקוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֶל יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אֶהֱרֹן וַיִּצִיאוּ אֶת אֲבֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיִּשְׁבוּם בְּמִקּוֹם הַזֶּה.

ט וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם; וַיִּמְכֹּר אֶתֶּם בְּיַד סִיסְרָא שֶׁר צָבָא חֲצוֹר וּבְיַד פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלְחֲמוּ בָּם.

י וַיִּזְעַקוּ אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר (וַיֹּאמְרוּ) חֲטָאנוּ כִּי עֲזַבְנוּ אֶת יְהוָה וְנִעַבְדָּה אֶת הַבְּעֻלִים וְאֶת הָעִשְׂתָרוֹת; וְעַתָּה הֲצִילֵנוּ מִיַּד אִיִּבֵינוּ וְנִעֲבֹדְךָ.

יא וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת יִרְבֵּעֵל וְאֶת בְּדָן וְאֶת יִפְתָּח וְאֶת שְׁמוּאֵל; וַיִּצַּל אֶתְכֶם מִיַּד אִיִּבֵיכֶם מִסְּבִיב וַתִּשְׁבוּ בְּטַח.

יב וַתִּרְאוּ כִּי נָחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם

we will serve You.' 11 And יהוה sent Yeruba'al, and Bedan, and Yiftakh, and Shmu'el, and delivered you out of the hand of your enemies on every side, and you dwelt in safety. 12 And when you saw that Nakhash the king of the children of Amon came against you, you said unto me, 'Nay, but a melekh shall reign over us;' when יהוה your Elohim was your Melekh. 13 Now therefore behold HaMelekh whom you have chosen, and whom you have asked for; and, behold, יהוה has set a melekh over you. 14 If you will fear יהוה, and serve Him, and hearken unto His voice, and not rebel against the direction of יהוה, and both you and also HaMelekh that reigns over you are followers of יהוה your Elohim; 15 but if you will not hearken unto the voice of יהוה, but rebel against the direction of יהוה, then shall the hand of יהוה be against you, and against your fathers. 16 Now therefore stand still and see this great thing, which יהוה will do before your eyes. 17 Is it not wheat harvest today? I will call unto יהוה, that He may send thunder and rain; and you shall know and see that your wickedness is great, which you have done in the sight of יהוה, in asking you a melekh." 18 So Shmu'el called unto יהוה; and יהוה sent thunder and rain that day; and all the people greatly feared יהוה and Shmu'el. 19 And all the people said unto Shmu'el, "Pray for your servants unto יהוה your Elohim, that we die not; for we have added unto all our sins this evil, to ask us a melekh." 20 And Shmu'el said unto the people, "Fear not; you have indeed done all this evil; yet turn not aside from following יהוה, but serve יהוה with all your heart; 21 and do not turn aside; for then should you go after vain things which cannot profit nor deliver, for they are vain. 22 For יהוה will not forsake His people for His Great Name's sake; because it has pleased יהוה to make you a people unto Himself.

ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו: ויהוה אלהיכם מלפניכם.
יג ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם; והנה נתן יהוה עליכם מלך.
יד אם תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמתם בקולו ולא תמרו את פי יהוה והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם.
טו ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתתה יד יהוה בכם ובאבותיכם.
טז גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם.
יז הלוא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קלות ומטר; ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך.
יח ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא; וירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל.
יט ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות: כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאל לנו מלך.
כ ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת; אך אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם.
כא ולא תסורו: כי אחרי הנהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו המה.
כב כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול: כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם.

תוועטאע

Tehillim Chapter 5

1 For the Leader; upon the Nekhilot. A Mizmor of David.

2 Give ear to my words, O יהוה, consider my meditation.

תהלים פרק ה

א למנצח אל הנחילות מזמור לדוד.

ב אַמְרֵי הַאֲזִינָה יְהוָה; בִּינָה הַגִּיגִי.

ג הקשיבה לקול שועי מלפי ואלהי: כִּי אֵלֶיךָ

3 Harken unto the voice of my cry, my Melekh, and my Elohim; for unto You do I pray.

4 O יהוה , in the morning shall You hear my voice; in the morning will I order my prayer unto You, and will look forward.

5 For You are not a God that has pleasure in wickedness; evil shall not sojourn with You.

6 The boasters shall not stand in Your sight; You hate all workers of iniquity.

7 You destroy them that speak falsehood; יהוה abhors the man of blood and of deceit.

8 But as for me, in the abundance of Your compassion will I come into Your house; I will bow down toward Your Heikhal Kadosh in the fear of You.

9 O יהוה , lead me in Your tzedaka because of them that lie in wait for me; make Your way straight before my face.

10 For there is no sincerity in their mouth; their inward part is a yawning gulf, their throat is an open grave; they make smooth their tongue.

11 Hold them guilty, O Elohim, let them fall by their own counsels; cast them down in the multitude of their transgressions; for they have rebelled against You.

12 So shall all those that take refuge in You rejoice, they shall ever shout for joy, and You shall shelter them; let them also that love Your Name exult in You.

13 For You do bless a Tzadik; O יהוה , You do encompass him with favor as with a shield.

אַתְּפֹלֵל.

ד יהוה בִּקְרָה תִשְׁמַע קוּלִי; בִּקְרָה אֶעֱרֹךְ לְךָ וְאֶצְפֶּה.

ה כִּי לֹא אֵל חִפְזָן רָשָׁע אַתָּה: לֹא יִגְרַד רַע. ו לֹא יִתְצַבּוּ הוֹלְלִים לִנְגִיד עֵינֶיךָ; שְׁנֵאת כָּל פְּעֻלֵי אָוֶן.

ז תִּאבְּד דְבָרַי כָּזָב; אִישׁ דָּמִים וּמְרִמָּה יִתְעַב יהוה.

ח וְאֲנִי בְּרַב חַסְדֶּךָ אָבוֹא בֵיתְךָ; אֲשַׁתְּחוּהָ אֵל הַיְכָל קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ.

ט יהוה נַחֲנֶנִּי בְּצַדִּיקְתְּךָ לְמַעַן שׁוּרְרֵי; הוֹשֶׁר (הַיִּשְׁרָה) לְפָנַי דְּרַכְךָ.

י כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוּנָה קְרָבָם הוֹוֹת: קִבֵּר פְּתוּחַ גְּרָנָם; לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן.

יא הָאֲשִׁימָם אֱלֹהִים יִפְלוּ מִמַּעֲצוֹתֵיהֶם:

בְּרַב פְּשָׁעֵיהֶם הִדְיַחְמוּ כִּי מָרוּ בְךָ.

יב וַיִּשְׁמְחוּ כָּל חוֹסֵי בְךָ לְעוֹלָם יְרַנְּנוּ וְתִסַּד עָלֵיהֶם; וַיַּעֲלְצוּ בְךָ אֲהַבֵי שְׁמֶךָ.

יג כִּי אַתָּה תִּבְרַךְ צְדִיק: יהוה כֹּצֵנָה רְצוֹן תַּעֲטָרְנוּ.

אמאמאמאמא זורא

Luka (Luke) Chapter 18

35 And when He drew near Yerikho, a blind man was sitting by the roadside and begging. 36 And He heard the voice of the people passing, and asked, "Who is this?" 37 They said to him, "Yeshua HaNatzri is passing." 38 And he cried, saying, "O Yeshua, Ben David, have mercy on me!" 39 And those who were going before Yeshua rebuked him, telling him to keep quiet; but he cried the more, "O, Ben David, have mercy on me!" 40 So Yeshua stood still, and commanded them to call him to Him; and as he came near He asked him, 41 saying, "What do you wish me to do for you?" He answered, "My Adon, that I may

לוקא פרק יח

לה וְכַאֲשֶׁר הָיָה קָרוֹב לְיֵרִיחוֹ, עָנָה אֶחָד יוֹשֵׁב הָיָה עַל יַד הַדֶּרֶךְ וּמִבְקָשׁ נְדָבוֹת.

לו וְשָׁמַע קוֹל הַמּוֹנֵי עוֹבְרִי, וְשָׁאֵל מִי זֶה.

לז אָמְרוּ לוֹ: יֵשׁוּעַ הַנֶּצְרִי עוֹבֵר.

לח וָצַעַק וְאָמַר: יֵשׁוּעַ, בֶּן דָּוִד, רַחֵם עָלַי!

לט וְהִלְלוּ שֶׁהֲלָכוּ לִפְנֵי יֵשׁוּעַ גָּעְרוּ בוֹ שִׁישְׁתָּק,

אֲדָּהוּא צָעַק עוֹד יוֹתֵר: בֶּן דָּוִד, רַחֵם עָלַי!

מ וְעָמַר יֵשׁוּעַ וַצֹּהָה כִּי יִבְיֹאוּהוּ אֵלָיו. וְכַאֲשֶׁר

הִתְקָרַב, שָׁאֵל אוֹתוֹ

מא וְאָמַר לוֹ: מָה אַתָּה רוֹצֵה שְׂאָעָשָׂה לְךָ? וְהוּא

אָמַר: אָדוֹנָי, שְׂאָרְאָה.

see.” 42 And Yeshua said to him, “See; your Emunah has healed you.” 43 And he saw immediately, and followed Him, praising Elohim; and all the people who saw it gave praise to Elohim.”

מב וישוע אמר לו: ראה; אמונתך החיתה אותך. מג ובו ברגע ראה, ובא אחריו ושבח את האלהים. וכל העם שראה, נתן שבח לאלהים.

Luka (Luke) Chapter 19

1 And when Yeshua entered and passed through Yerikho, 2 there was a man named Zakai who was rich, and was chief of the tax collectors. 3 And he wanted to see who Yeshua was; but he could not because of the crowd, for Zakai was small in stature. 4 So he ran ahead of Yeshua, and climbed up into a leafless tree that he might see him, because he was to pass that way. 5 When Yeshua came to that place, He saw him and said to him, “Make haste, come down, O Zakai, for today I must stay at your house.” 6 And he hastened and came down, and welcomed Him with joy. 7 Now when they all saw it, they murmured, saying, “He has entered to stay in the house of a sinner.” 8 But Zakai rose up and said to Yeshua, “Behold, My Adon, half of my wealth I will give to the poor; and I will pay fourfold to every man from whom I have extorted.” 9 Yeshua said to him, “Today, life has come to this house, because he also is a son of Avraham. 10 For Ben HaAdam came to seek and save that which was lost.” 11 While they were listening to these things, He continued by speaking a mashal, because He was near Yerushalayim, and they were expecting that Malkhut HaElohim would appear at that very hour; 12 And He said, “A great man of a noble family went to a far country to receive for himself a kingdom, and to return. 13 And he called his ten servants, and gave them ten coins, and said to them, ‘Transact business until I come back.’ 14 But the people of his city hated him, and sent messengers after him, saying, ‘We do not want him to rule over us.’ 15 And when he received the kingdom and returned, he commanded to call his servants to whom he had given the money, that he might know what each one of them had gained in business. 16 The first one came and said, ‘My Adon, your coin has gained ten coins.’ 17 He said to him, ‘O good servant! Because you are found faithful in a little, you will have charge over ten talents.’ 18 And the second came and said, ‘My Adon, your coin has gained

לוקא פרק יט

א וכאשר נכנס ישוע ועבר ביריחו, ב איש אחד אשר שמו זכאי, שהיה עשיר וראש המוכסים, ג רצה לראות את ישוע, מי הוא; ולא היה יכול בגלל ההמון, כי נמוד בקומתו היה זכאי. ד והוא רץ לפני ישוע, ועלה על עץ שקמה כדי לראותו, כי ככה היה עתיד לעבר. ה וכאשר בא ישוע למקום ההוא, ראהו ואמר לו: הזורז ורד, זכאי, כי היום מן הראוי שאהיה בביתך. ו ומהר וירד, וקבלו בשמחה. ז אבל כשראו כלם, רטנו ואמרו: אל איש חוטא נכנס להתארח. ח קם זכאי ואמר לישוע: הנה, אדוני, את מחצית נכסי נותן אני לעניים; ולכל איש אשר עשקתי, פי ארבעה אשלם. ט אמר לו ישוע: היום היו חיים לבית הזה, כי גם זה בן אברהם הוא; י שהרי בא בן האדם לחפש ולהושיע את מה שהיה אבוד. יא וכאשר שמעו את הדברים האלה, הוסיף לומר משל, משום שהיה קרוב לירושלים והם חשבו כי באותה השעה עתידה להתגלות מלכות האלהים. יב ואמר: איש אחד, בן אצילים, הלך לארץ רחוקה לקחת לו ממלכה ולחזור. יג וקרא לעשרת עבדיו ונתן להם עשרה מנים, ואמר להם, סחרו עד אשר אבוא. יד אבל בני עירו שנאו אותו, ושלחו שליחים אחריו לאמר, איננו רוצים שימלך עלינו זה. טו וכאשר לקח את הממלכה וחזר, אמר לקרא אליו את עבדיו אשר נתן להם כסף, כדי לדעת מה הרויח כל אחד מהם. טז ובא הראשון ואמר, אדוני, המנה שלך הרויח עשרה מנים. יז אמר לו, יפה, עבד טוב! מכיון שנמצאת נאמן במעט, תהיה שליט על עשר ערים.

five coins.' 19 He said to this one, 'You also will have charge over five talents.' 20 But another one came and said, 'My Adon, here is your coin which was with me, which I kept laid up in a purse. 21 For I was afraid of you, because you are a harsh man; you pick up what you have not laid down, and you reap what you have not sown.' 22 He said to him, 'I will judge you from your own mouth, O wicked servant. You knew me, that I am a harsh man, and pick up what I have not laid down, and reap what I have not sowed. 23 Why then did you not give my money to the exchange, so that when I came I could demand it with its interest?' 24 And he said to those who stood in his presence, 'Take away the coin from him and give it to him who has ten coins.' 25 They said to him, 'Our Adon, he has already with him ten coins.' 26 He said to them, 'I say to you: To everyone who has shall be given; and from him who has not, even that which he has will be taken away from him. 27 But those my enemies, who were not willing that I should rule over them, bring here, and kill them before me.'"

28 And when Yeshua had said these things, He went forward to go to Yerushalayim.

יח ובא השני ואמר, אדוני, המנה שלך עשה חמשה מנים.

יט אמר גם לזה, אף אתה תהיה שליט על חמשה ערים.

כ ובא אחר ואמר, אדוני, הנה המנה שלך אשר היה מנח אצלי במטפחת,

כא כי פחדתי ממך מפני קשה אתה, ואתה לוקח את מה שלא הנחת וקוצר את מה שלא זרעת.

כב אמר לו, מפיך אשפט אותך, עבד רע. הכרת אותי, שאיש קשה אני ולוקח את מה שלא הנחתי וקוצר את מה שלא זרעתי.

כג מדוע לא נתת את כספי לשלחני, ואני הייתי בא ותובע אותו עם הרבית שלו?

כד ולעומדים לפניו אמר, קחו ממנו את המנה ותנו לזה שיש אצלו עשרה מנים.

כה אמרו לו, אדונינו, יש אצלו עשרה מנים! כו אמר להם, אומר אני לכם, לכל מי שיש לו, ינתן לו; ומי שאין לו, גם מה שיש לו ילקח ממנו.

כז ברם את אויבי ההם, אשר לא רצו שאמלך עליהם, הביאו אותם והרגו אותם לפני.

כח ולאחר שאמר ישוע את אלה, יצא הלאה, ללכת לירושלים.

Yehudah (Jude) Chapter 1

1 Yehudah, the servant of Yeshua HaMashi'akh and brother of Ya'akov, to the people who have been called out and are beloved by Elohim HaAv, and are protected by Yeshua HaMashi'akh: 2 Rakhmim v'Shalom, v'Ahavah, be to you in abundance.

3 My beloved, I write to you with all diligence concerning our common Salvation, and it is needful that I should write and exhort you also to contend earnestly for the trust which was once delivered to the Kadosh Ones. 4 For certain men have falsely entered among you, and these were foreordained from the very beginning to this condemnation; they are ungodly men, turning the compassion of our Elohim into lasciviousness, and denying the only Adon, Elohim, and Adoneinu Yeshua HaMashi'akh. 5 I will therefore remind you, though you once knew this, that Elohim, having redeemed the people out of the land of

אגרת יהודה פרק א

א יהודה, עבד ישוע המשיח ואח של יעקב, אל הגוים הקרואים אשר אהובים באלהים האב, שמורים בישוע המשיח:

ב רחמים ושלוש ואהבה ירבו לכם.

ג אהובי, באשר את כל השקידה נוקט אני כדי לכתב לכם על ישועתנו המשתפת, יש לי הצורך לכתב לכם בהפצירי בכם שתקימו מאבק בעד האמונה שנמסרה פעם אחת לקדושים;

ד כי כמה אנשים השיגו להם כניסה, אשר מתחלה נכתבו מראש להרשעה הזאת, אנשים רשעים ההופכים את חסד אלהינו לתועבה, ובו אשר הוא לבדו אדון אלה, אדונינו ישוע המשיח, בו כופרים.

ה ולהזכירכם רוצה אני, אף כי פעם אחת ידעתם כל דבר שהאלהים, באשר גאל את העם מארץ מצרים, שנית האביד את אלה אשר לא

Mitzrayim, afterward destroyed those who did not trust. 6 And the Malakhim which did not keep their first estate, but left their own habitation, He has reserved in everlasting chains under darkness until the judgment of Yom HaGadol, 7 even as S'dom and Amorah and the neighboring cities, which in like manner gave themselves over to fornication and followed after other carnal lusts, are condemned to judgment and placed under everlasting fire.

8 Likewise also, these filthy dreamers defile the flesh, despise authority, and blaspheme against The Majesty.

9 Yet Mikha'El, the Chief Malakh, when contending with The Accuser about the body of Moshe, did not dare to bring railing accusation against him, but said, “

rebuke you!” 10 But these men blaspheme against those things about which they do not know, and what they know naturally as dumb beasts, in those things they corrupt themselves. 11 Woe to them! For they have gone in the way of Kayin, and have run greedily after the error of Bilam for reward, and have perished in the rebellion of Korakh. 12 These people are those who, in their feasts, are polluted and are blemished, partaking without fear; they are clouds without rain, driven by winds; trees whose blossoms have withered without fruit, being twice dead, being pulled up by the roots, 13 raging waves of the sea, foaming out their own shame; wandering stars, to whom is reserved the blackness of darkness forever. 14 And Khanokh also, the seventh from Adam, prophesied of these, saying, “Behold, יהוה comes with a myriad of His Kadosh Ones, 15 to execute judgment upon all, and to punish all who are ungodly for all their ungodly deeds which they have committed in an ungodly manner, and for all the harsh words which the ungodly sinners have spoken.” 16 These are the ones who murmur and complain, following after their own lusts, and their mouths speak idle, flattering words, praising people for the sake of gain.

17 But you, my beloved, remember the words which were spoken before by the Shlikhim of Adoneinu Yeshua HaMashi'akh, 18 how they told you that in the Akharit HaYamim there will be mockers, and they will always follow their own ungodly lusts. 19 These are those who divide, sensual people who do not have HaRu'akh in them. 20 But you, my beloved, build up

הָאָמִינוּ.

וְאֵת הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר לֹא שָׁמְרוּ אֶת מַעְלָתָם אֲלֵא עָזְבוּ אֶת מְעוֹנָם, שָׁמַר בְּכַבְּלֵי עוֹלָמִים, תַּחַת אֶפֶל, לְמִשְׁפַּט הַיּוֹם הַגָּדוֹל;

ז כְּפִי שְׁסוּדוֹם וְעַמְרָה וְהָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹ, שְׁבֹאֲפֹן דּוֹמָה לְאֵלֶּה זָנוּ וְהִלְכוּ אַחֲרֵי בְשָׂר אַחֵר, נְתוּנוֹת תַּחַת אֵשׁ עוֹלָם בְּשִׁמְשׁוֹן דְּגָמָה.

ח בְּאוֹתוֹ אֲפֹן גַּם אֵלֶּה הַהוֹזִים בְּחִלוּם אֶבֶן מְטַנְפִים אֶת הַבָּשָׂר, וְדוֹחִים אֶת הַמְרוֹת וּמְגַדְפִים אֶת הַדְּרוֹת הַכְּבוֹד.

ט אֲבָל מִיכָאֵל, שֶׁר הַמַּלְאָכִים, אֲשֶׁר בְּהַתְּדִינּוּ עִם הַמַּקְטָרֵג דְּבַר בְּנוֹגֵעַ לְגוֹפוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, לֹא הֵעִז לְהִבִּיא עָלָיו מִשְׁפַּט גְּדוּף, אֲלֵא אָמַר: יִגְעַר בְּךָ יְהוָה.

י בְּרַם אֵלֶּה מְגַדְפִים דְּבָרִים שְׂאִינִם יוֹדְעִים; וְדְבָרִים שְׁבֹאֲרַח טְבַעֵי כְּחִיּוֹת אֱלֻמוֹת יוֹדְעִים הֵם, בְּהֵם הֵם נִשְׁחָתִים.

יא אוֹי לָהֶם, כִּי בְּדֶרֶךְ קִיֵּן הִלְכוּ, וְאַחֲרֵי תַעֲוֹת בִּלְעָם בַּעֲבוּר שְׂכָר נָהוּ, וּבְמַרֵי קָרַח אָבְדוּ.

יב אֵלֶּה הֵם סְלָעִים אֲשֶׁר בְּסַעֲוֹדוֹתֵיהֶם מִתְהוֹלְלִים, בְּהִיּוֹתָם רוֹעִים אֶת עַצְמָם בְּלִי יִרְאָה, עֲנָנִים בְּלִי מָטָר הַנְּדָפִים עַל יְדֵי רוּחוֹת; עֲצִים שֶׁחֲדַל פְּרִים וְהֵם בְּלִי פְרוֹת, אֲשֶׁר מֵתוּ פְּעַמִּים וְנִתְקוּ מִשְׁרָשָׁם;

יג גְּלִי יָם עֲזִים אֲשֶׁר בְּקֶצֶפָם מֵרֵאִים אֶת בְּשֻׁתָם; כּוֹכְבִים תּוֹעִים אֲשֶׁר אֶפְלַת חִשְׁדַּי עוֹלָם שְׁמוּרָה לָהֶם.

יד וְגַם עַל אֵלֶּה הַתְּנַבֵּא חֲנוּךְ, אֲשֶׁר שְׁבִיעֵי הוּא מֵאָדָם, בְּאָמְרוֹ: הִנֵּה בָא יְהוָה בְּרַבְבוֹת קְדוּשִׁים טו לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַל כָּל, וְלְהוֹכִיחַ אֶת כָּל הַרְשָׁעִים בְּגִלְל כָּל הַמַּעֲשִׂים הַמְרָשָׁעִים אֲשֶׁר הַרְשִׁיעוּ, וּבְגִלְל כָּל הַדְּבָרִים הַקָּשִׁים אֲשֶׁר דְּבָרוּ עָלָיו חוֹטְאִים רָשָׁעִים.

טו אֵלֶּה הֵם הַמְרַטְנִים וְהַמְתְּלוֹנְנִים עַל כָּל דְּבָר, בְּהַתְּהַלְכָם לְפִי תֵאוּתֵיהֶם; וּפִיהֶם מְדַבֵּר נוֹרְאוֹת, וּמְהַדְרִים הֵם פְּנִים לְמַעַן רוּחִים.

יז אֲבָל אַתֶּם, אֱהוּבֵי, זְכְרוּ אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר נֶאֱמְרוּ מֵרֵאשׁ עַל יְדֵי שְׁלִיחָיו שֶׁל אֲדוֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ,

יח שְׁאָמְרוּ לָכֶם כִּי בְאַחֲרֵית הָעֵתִים יִהְיוּ לְצִים הַהוֹלְכִים אַחֲרֵי הַרְשָׁע לְפִי הַתְּאוּת שְׁלָהֶם.

יט אֵלֶּה הֵם הַפּוֹרְשִׁים, נַפְשִׁים שְׂרוּחַ אֵין בָּהֶם. כ אֲבָל אַתֶּם, אֱהוּבֵי, הִבְנּוּ מִחֲדָשׁ בְּאַמוֹנַתְכֶם

yourselves anew in the consecrated trust through The Ru'akh HaKodesh, by means of prayer. 21 Let us keep ourselves in the love of Elohim, looking for the mercy of Adoneinu Yeshua HaMashi'akh, and for the life which is ours forever. 22 And some of them, snatch them from the fire; 23 and when they repent, have mercy on them with compassion; despise even a garment which is spotted with the things of the flesh. 24 Now to Him who is able to keep you from falling and to present you faultless before the presence of His Majesty with exceeding joy, 25 to the only Elohim, Moshi'einu, through Yeshua HaMashi'akh Adoneinu, be glory, and majesty, dominion, and power, both now and in all the ages. Amein.

הַקְדוּשָׁה בְּהַתְּפַלְלֶכֶם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ.
כֹּא שְׁמְרוּ עִצְמֵיכֶם בְּאַהֲבַת אֱלֹהִים, בְּחִכּוֹתֵיכֶם
לְרַחֲמֵי שׁוֹל אֲדוֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לְחַיֵּי עוֹלָם.
כִּב וְאַחֲדִים אֲשֶׁר נִדְּוֹנוּ, הוֹכִיחוּ.
כִג וְאַחֲדִים חֲטָפוּ וְהִצִּילוּ מִן הָאֵשׁ; וְעַל אֲחָדִים
רַחֲמוּ בִּירְאָה, בְּשִׁנְאֵיכֶם אִף אֶת הַכֹּתֶנֶת
הַמְּכֻתָּמָת עַל יְדֵי הַבְּשָׂר.
כד וְלוֹ, הִיכּוֹל לְשִׁמְרָכֶם בְּלִי מְכֻשׁוֹל וְלִהְעֵמִידְכֶם
בְּלִי מוֹם
כה לְפָנַי תִּפְאָרְתוֹ בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר הוּא לְבָדוּ
הָאֱלֹהִים מוֹשִׁיעֵנוּ בְּיַד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדוֹנֵינוּ,
הַכְּבוֹד וְהַשְׁלֵטוֹן וְהַיְקָר וְהַגְּדֻלָּה בְּטָרָם כָּל עוֹלָם,
עַתָּה וּבְכָל הָעוֹלָמִים. אָמֵן.